

GŁOS RATAJ

Kwartalnik Rady Osiedla Rataje | nr 2(10)/2016 | Egzemplarz bezpłatny | Nakład 20 tys. egz.

• POLANKA • ZIELONY TARAS • BERDYCHOWO • PIOTROWO • PIASTOWSKIE • RZECZYPOSPOLITEJ • BOHATERÓW II WOJ. ŚWIATOWEJ • ARMII KRAJOWEJ • OŚWIECENIA • POWSTAŃ NARODOWYCH • JAGIELLOŃSKIE •

RoweLOVE Rataje – odcinki E-F i I-J oddane do użytku

Zakończone zostały kolejne etapy budowy ścieżki RoweLOVE Rataje. Inwestycję wybrali mieszkańcy Poznania, a finansowana jest z Budżetu Obywatelskiego. Projekt „RoweLove Rataje” zgłosili w 2013 r. do Budżetu Obywatelskiego osiedlowi radni z Rataj i Żegrza oraz działacze z inicjatywy Hello Polanka. Uzyskał 21,5 tys. głosów mieszkańców. Inwestycja polegająca, według założeń Budżetu Obywatelskiego, na wykonaniu traktów pieszych/rowerowych łączących Rataje – Park z Małą i Wartą oraz ul. Jana Pawła II w Poznaniu. W związku z uzyskiwaniem różnych decyzji administracyjnych, jak i kwestiami regulacji terenowo-prawnych inwestycja prowadzona jest w rozbiu na poszczególne etapy: „G”, „K”, „E-F”, „I-J”, „L” i „A”. Etap „G” – na te-

renie Parku Rataje od ul. Piłsudskiego w kierunku kościoła na os. Bohaterów II Wojny Światowej, zakończony został w lutym 2015 r., etap „K” – wzdłuż ul. Inflanckiej na odcinku od posesji nr 45 do włączenia w istniejącą drogę rowerową przy posesji nr 14 w czerwcu 2015 r., natomiast Etap „L” – przebiegający wzdłuż trasy tramwajowej „GTR” na odcinku od ul. Kórnickiej do ul. Piaśnickiej, w związku z koniecznością wymiany kabli sieci trakcyjnej przebiegających pod całym etapem „L” (zgodnie z warunkami wydanymi dla przebudowy tramwaju GTR jak i opinią MPK), remontem estakady katowickiej, jak i planowanym remontem trasy tramwajowej, realizowany będzie w trakcie realizacji zadania remontu trasy tramwajowej GTR.

Etap „E-F” prowadzi z ul. Chyżańskiej przy os. Powstań Narodowych przez dawną fabrykę domów, następnie przecina już istniejący odcinek G i dalej biegnie w kierunku Domu Kultury „Polan Sto” przy os. Polan. Aleja prezentuje się przepięknie, szczególnie na terenach zielonych przy os. Polan. Wzdłuż niej posadzono drzewa, postawiono ławki w zatoczkach i na całym jej przebiegu postawiono latarnie. Dzięki temu zwiększy się radykalnie poziom bezpieczeństwa mieszkańców korzystających z Parku-Rataje. Przypomnijmy, że przez długie lata w tym miejscu strach było chodzić nawet w dzień – teren był bardzo zaniedbany. Obecnie miejsce to jest nie do poznania a o jego walorach możemy usłyszeć z ust tych młodszych i starszych chodzących tędy codziennie mieszkańców osiedli ratajskich.

Podobnie wygląda obecnie odcinek I-J, który biegnie wzdłuż ul. Inflanckiej – pomiędzy os. Lecha a osiedlem przy ul. Milczańskiej. Obecnie będąc w tym miejscu możemy dojść do samej Mały.

Dlaczego tak długo?

Wybory samorządowe odbyły się już prawie dwa lata temu, mamy nowe władze. Wydawało się że wszelki opór polityczny

jaki dotyka Rataje-Park nie będzie miał już miejsca. Trzymamy kciuki żeby tak faktycznie było. Patrząc jednak na tempo prac chociażby w przypadku tego projektu należało by zapytać o co chodzi? Dlaczego banalne alejki są budowane przez dwa lata? Przecież już wtedy były zabezpieczone środki finansowe, gotowe były projekty budowlane a inwestycja tak się ślamazarzy, dlaczego? Odcinek E rozpoczynający się przy ul. Chyżańskiej nie został wybudowany zgodnie z projektem budowlanym – zabrakło kilkunastu metrów, które pozwoliły by mieszkańcom korzystać z niego w bezpieczny sposób. Obecnie każdy wchodzący na alejkę może być potrącony przez samochody wjeżdżające na teren dawnej fabryki domów – dodajmy także że robią to nielegalnie, gdyż właściciel terenu, czyli któraś ze spółek Pana Dariusza Wechty nie ma w tym miejscu prawnego dostępu do drogi. Wygląda to tak jakby interes jednostki stał w dalszym ciągu ponad interesem mieszkańców Rataj! Pytam dlaczego?

Adam Pawlik,
przewodniczący
Rady Osiedla Rataje

Coś dla ducha, coś dla ciała...

Rada Osiedla Rataje kontynuuje współpracę ze Stowarzyszeniem Rodzin Katolickich Archidiecezji Poznańskiej przy parafii św. Rocha. W minionym półroczu współorganizowaliśmy dwa wydarzenia kulturalno – oświatowe, a przed nami jeszcze kilka ciekawych inicjatyw.

Pod koniec kwietnia w związku z odbywającymi się w tamtym czasie obchodami 1050. Rocznicy Chrztu Polski zaprosiliśmy młodzież i dorosłych do Centrum Duszpasterskiego im. św. Jana Pawła II przy parafii św. Rocha na liryczny spektakl słowno muzyczny „Gemisch – czyli tuwimowski miszmasz”. Przed zebraną publicznością wystąpili artyści poznańskich scen teatralnych Janusz Andrzejewski (recytacje), Izabella Tarasiuk – Andrzejewska (śpiew) oraz Jarosław Buczkowski (akordeon). Była to prawdziwa uczta dla ducha, w której śmiech przeplatał się z melancholią i zadumą. Atmosferę współtworzyły taneczne rytmy chasydzkie. W recitalu znalazły się piosenki

i teksty bardzo znane, jak i te rzadziej prezentowane. Jedne i drugie zostały wykonane w sposób oryginalny i angażujący uwagę oraz zmysły słuchaczy, którzy nagrodzili artystów gromkimi brawami.

Kolejnym wydarzeniem była majówka na sportowo połączona z koncertem, skierowana do wszystkich grup wiekowych. Przyświecało jej hasło „W zdrowym ciele, zdrowy duch!”. Głównym celem majówki była popularyzacja zdrowego, aktywnego trybu życia oraz integracja społeczności. Podobnie jak poprzednie wydarzenie odbyła się w Centrum Duszpasterskim im. św. Jana Pawła II. Dużym zainteresowaniem

cieszył się rodzinny turniej gier i zabaw sportowych. Można było między innymi wziąć udział w meczu piłki nożnej, zagrać w badminton czy w niezwykle emocjonujących rozgrywkach w boccie. Nie lada atrakcjami były też prezentacja mistrzowskich umiejętności Mistrza Polski Księży w tenisie stołowym czy pokaz baniek mydlanych. Odbyło się również wspólne biesiadowanie, natomiast punktem kulminacyjnym był koncert muzyczny rokowo – symfonicznego zespołu Risen. Przybyłych na koncert gości przywitani przewodniczący Rady Osiedla Rataje Adam Pawlik oraz wiceprezes Stowarzyszenia Rodzin Katolickich AP Aleksandra Kozianowska. Oboje podkreślali fakt, iż bardzo się cieszą z nawiązanej współpracy oraz mają nadzieję na kolejne wspólne inicjatywy. Podczas koncertu można było posłuchać autorskich utworów zespołu, a w tym między innymi

premierowego wykonania piosenki „Biegnij”. Muzycy zostali dobrze przyjęci przez zebraną publiczność, kilkakrotnie bisowali czym wzbudziła sympatię widowni.

Przed nami kolejne wydarzenia kulturalno – oświatowe, które będziemy współorganizować z SRK AP. Między innymi pod koniec sierpnia pożegnanie wakacji połączone z wycieczką na Stary Rynek i zapoznaniem młodych uczestników z elementami gwary i tradycji Poznania. Do końca roku przewidziano również inne przedsięwzięcia między innymi koncert patriotyczny i spektakl słowno – muzyczny, na które już dziś zapraszamy.

Krzysztof Marciniak
z-ca Przewodniczącego
Zarządu Osiedla Rataje

Wizualizacja amfiteatru w Parku nad Wartą

Od kilku lat w naszym mieście mieszkańcy mogą zgłaszać projekty do realizacji w ramach tzw. Poznańskiego Budżetu Obywatelskiego (PBO). To właśnie dzięki takim inicjatywom można zmieniać swoje najbliższe otoczenie. Dobrym przykładem jest projekt RoweLove Rataje zgłoszony do PBO 2014, który co prawda z opóźnieniem ale jest realizowany etapami. Natomiast w zeszłym roku został zgłoszony Projekt Dzielnicowy nr 209 w ramach Poznańskiego Budżetu Obywatelskiego 2016, który został zaakceptowany do realizacji dzięki Państwa głosom i jest to kolejny Ratajski projekt. Nazwa całego projektu brzmi tak: „Projekt rewitalizacji muszli koncertowej wraz ze ścieżką pieszo-rowerową łączącą ul. Zamenhoffa z rzeką Wartą oraz Parku nad Wartą z terenami nad jeziorem Maltańskim”. Pomysłodawcą projektu jest zaangażowany społecznik, mieszkaniec Rataj Pan Lechosław Lerczak natomiast wizualizację wykonał architekt Jakub Gwizdała.

Muszla koncertowa o której mowa znajduje się na os. Piastowskim w Parku nad Wartą w pobliżu klubu kajakarskiego Energetyk oraz bliskiej odległości Kościoła Nawrócenia św. Pawła i legendarnej restauracji Kasztelańska. W latach ,80 i ,90 odbywały się w tym miejscu festyny a obecnie miejsce to jest zaniedbane, szare, ponure. Co prawda Spółdzielnia Mieszkaniowa „Osiedle Młodych” organizuje w okresie letnim w tym miejscu dwa do trzech festynów dla mieszkańców ale dzięki wygranemu projektowi, jest szansa aby miejsce to zrewitalizować, ożywić i nadać mu nowy charakter. Teren w całości należy do miasta a zarządza nim Zarząd Zieleni Miejskiej.

Pomysłodawcy proponują zadaszenie sceny amfiteatru, siedziska na widowni a także parkiet taneczny pod sceną. Dla artystów korzystających ze sceny przewidziane ma być zaplecze kontenerowe. Dodatkowo najbliższa przestrzeń amfiteatru miałyby zyskać nowy charakter. Miałyby się pojawić boisko do koszykówki z jednym koszem tzw. street ball, boisko do siatkówki plażowej lub badmintonu, stoły do gry w szachy, elementy małej architektury (ławki, kosze na śmieci, oświetlenie terenu a także monitoring). Przewidziana jest również polana piknikowa a także kawiarenka. Postanowiliśmy zaprosić na sesję rady osiedla w dniu 16.06.2016 r., architekta i autora wizualizacji, aby przedstawił nam cały projekt. Oczywiście wizualizacja jest ładna i nie było większych zastrzeżeń do samej koncepcji ale jak każdy projekt wymaga doprecyzowania szczegółów. Pojawiło się ze strony Rady Osiedla Rataje kilka uwag, które należałoby uwzględnić na etapie uszczegółowienia np.:

- Toalety i punkt sanitarny – zaplanować w szczególności dla obsługi imprez,
- Zagwarantować podłączenie dużego zasilania dla obsługi sceny oraz osobnego zasilania dla reszty terenu,
- Konstrukcja pozwalająca na montaż oświetlenia i nagłośnienia (rozwiązanie to nie jest przedstawione na projekcie, należy te elementy doprecyzować na późniejszym etapie),
- Miejsce dla konsoli obsługującej scenę – przewidzieć,
- Rozwiązania dla osłony przed wiatrem (uwaga: czy membranowe przykrycie wystarczy dla osłony przed wiatrem i zacinającym deszczem),

- Ustawienie boiska do siatkówki wschód-zachód (jeśli jest możliwe),
- Stojaki rowerowe – przewidzieć na terenie obsługę rowerów,
- Stosowne rozwiązania wodno-kanalizacyjne (istotne jest wyjaśnienie istniejącej infrastruktury na tym terenie),
- Zapewnić odprowadzenie wody z zadaszenia membranowego w ten sposób, aby nie spadała z wysokości 2-2,5 metrów,
- Proponowane jest rozważenie innego (bardziej „solidnego”) rodzaju zadaszenia (wątpliwość dotyczy wytrzymałości membrany oraz jej dostępności dla osób postronnych),
- Monitoring terenu zintegrowany z oświetleniem.

Z racji tego, że coraz więcej wydarzeń dzieje się nad Wartą a sama rzeka „Wraca do życia” pomysł rewitalizacji amfiteatru wraz z przylegającym otoczeniem jest zasadny. Nowy amfiteatr mógłby pełnić rolę kina letniego a także mógłby być wykorzystany dla teatrów ulicznych w ramach Malta Festiwalu a także wielu innych wydarzeń kulturalnych. Z przyznanych środków w kwocie 300 tys. zł, zostanie wykonany projekt wykonawczy. Dlatego pomyślnie wspólnie jak to miejsce ma wyglądać, co byśmy chcieli w tym miejscu, z czego będziemy zadowoleni. W związku z powyższym zwracamy się do wszystkich mieszkańców Poznania, a w szczególności Rataj, aby zgłaszali swoje propozycje i uwagi. Wszystkie zgłoszone uwagi będą konsultowane z autorami projektu a także zostaną przekazane do Zarządu Zieleni Miejskiej. Pierwsze spotkanie w tej sprawie odbyło się 12.05.2016 r. Propozycje prosimy umieszczać na [facebook.com/rada.osiedla.rataje](https://www.facebook.com/rada.osiedla.rataje) lub mailowo na adres: osiedle_rataje@um.poznan.pl

Artur Gumny
z-ca Przewodniczącego
Zarządu Osiedla Rataje

Akcja Lato 2016 – Wakacje na sportowo

Twoje dziecko nudzi się w domu lub niepotrzebnie wyczerpa wzrok patrząc godzinami w ekran telewizora i monitora komputera? Wakacyjny czas można spożytkować w bardziej aktywny, a jednocześnie bezpieczny sposób.

Poznańskie Ośrodki Sportu i Rekreacji przygotowały specjalną ofertę dla dzieci pozostających w mieście. Zaplanowano szereg bezpłatnych zajęć, takich jak gra miejska, wycieczki do Biskupina i agroturystryki, turnieje sportowe i spływy kajakowe. Szczególnie interesująco zapowiadają się te ostatnie. Uczestnicy będą zbierać pieczątki

za poszczególne etapy. Na zakończenie lata przewidziano wspólny piknik, podczas którego najlepsi otrzymają cenne nagrody.

11 lipca rozpoczynają się natomiast sportowe półkolonie. Na co mogą liczyć dzieci? – Na bardzo rozbudowany program zajęć sportowych – tłumaczy Zbigniew Ma-

doński, dyrektor Poznańskich Ośrodków Sportu i Rekreacji. Są gry zespołowe, takie jak piłka nożna czy siatkówka. Wszystko pod okiem wykwalifikowanych i doświadczonych trenerów.

– To nie tylko zabawa, ale również zdobywanie dodatkowych umiejętności, które będzie można wykorzystać podczas sportowych rywalizacji ze szkolnymi kolegami, gdy skończy się już czas wakacji – dodaje Madoński. Na lipcowy turnus nie ma już miejsc, ale

wciąż można zapisać dzieci na sierpień. Półkolonie przygotowano z myślą o dzieciach i młodzieży w wieku od 7 do 13 lat. Koszt tygodniowego turnusu to 350 złotych, a dla posiadaczy Karty Rodziny Dużej 200 złotych. W cenie półkolonii wliczone są posiłki, ubezpieczenie NNW, opieka medyczna.

Wszystkie informacje na temat oferty można znaleźć na stronie www.posir.poznan.pl w zakładce „Akcja Lato” oraz pod numerem telefonu +48 61 877 23 29.

Błażej Daracz
Rzecznik Prasowy
Poznańskie Ośrodki Sportu i Rekreacji

Wakacje na Ratajach czyli sport, relaks i plażing

Sezon wakacyjny trwa w najlepsze a lato na Ratajach wcale nie musi być nudne. Pierwsza wakacyjna atrakcja odbyła się w sobotę 25.06.2016 r., w Parku nad Wartą a wszystko to z okazji **XVII Dni Rataj**, które współorganizowaliśmy wspólnie ze Spółdzielnią Mieszkaniową „Osiedle Młodych”. Program jak zwykle był bogaty w atrakcje dla dzieci takie jak dmuchane atrakcje, trampolina na których można było wyładować nadmiar energii, wiejska zagroda z możliwością przejazdu na kucyku, pokaz walk rycerskich oraz szereg gier i zabaw dla dzieci. Oprawę artystyczną na scenie nadwarciańskiego amfiteatru zapewniały m.in. zespół tańca współczesnego „Stepdance”, zespół wokalny „Maja”, zespół Tańca Ludowego „Staropolanie” oraz zespół „Wrzosi” a gwiazdą wieczoru była Natalia Niemen córka legendy polskiej muzyki Czesława Niemena. Jednak pogoda tego dnia nie rozpieszczała nas tak samo jak reprezentacja podczas EURO 2016, która wygrała mecz ze Szwajcarią i w trakcie występu Teatru Droga koncert został zakończony ze względów bezpieczeństwa.

Od kilku lat również współpracujemy ze spółdzielczymi domami kultury tj: DK „Jędrus”, DK „Jagiellonka” oraz DK „Na Skarpie”, które w ramach Akcji Lato organizują półkolonie, biwaki a także różnego rodzaju zajęcia o charakterze kulturalno-wypoczynkowym. Więcej szczegółów na temat Akcji Lato 2016 można uzyskać w poszczególnych domach kultury:

DK „Jędrus” – nr tel. (61) 877-01-51 lub domkultury@onet.pl

DK „Jagiellonka” – nr tel. (61) 877-51-64 lub jagiellonka.dk@wp.pl

DK „Na Skarpie” – nr tel. (61) 877-05-51 lub dknaskarpie@gmail.com

Natomiast dla miłośników plaży już po raz drugi miasto uruchomiło Plaże Miejską nad Wartą na osiedlu Piastowskim przy klubie Przystań Poznania. Na plaży dostępny jest bar w którym można kupić napoje i przekąski a także zagrać w siatkówkę plażową. W niedalekim sąsiedztwie przy moście św. Rocha po stronie Politechniki Poznańskiej, również została utworzona strefa odpoczynku i

relaksu z boiskiem do siatkówki plażowej, boiskiem na bule oraz leżakami.

Jak widać atrakcji jest sporo a więc lato na Ratajach zapowiada się bardzo ciekawie.

Korzystając z okazji chcielibyśmy, zaprosić wszystkich mieszkańców na drugi festyn w tym roku współorganizowany ze Spółdzielnią Mieszkaniową „Osiedle Młodych”, który odbędzie się **17.09.2016 r.**, również w Amfiteatrze w Parku nad Wartą. Będzie to festyn rekreacyjno-rozrywkowy pod nazwą **„Senior-Start”** i będzie to druga edycja tej imprezy.

Łączne dofinansowanie obu imprez przez Rade Osiedla Rataje wyniosło **20 tys. zł.**, natomiast dofinansowanie Akcji Lato 2016 wyniosło **10 tys. zł.**

Artur Gumny
z-ca Przewodniczącego
Zarządu Osiedla Rataje

XVII Dni Rataj 2016 – fot. Artur Gumny

Sportowy pomysł na świętowanie dnia dziecka

We wtorek 31.05.2016 roku odbyła się kolejna edycja Dnia Sportu w Gimnazjum nr 23 w Poznaniu. W ramach wydarzenia uczniowie mieli okazję uczestniczyć w wielu konkurencjach sportowych. Największym zainteresowaniem gimnazjalistów cieszyły się: toczenie dużej piłki gimnastycznej slalomem, przeciąganie liny, rzut beretem oraz rzut piłką lekarską.

Uczniowie Gimnazjum nr 23 mieli także możliwość sprawdzenia swojej wiedzy w teście wiedzy olimpijskiej (20 pytań), którego wyniki doliczane były do generalnej klasyfikacji klas. Przeprowadzony został również plebiscyt na najlepszych sportowców wśród dziewcząt i chłopców na poszczególnych poziomach edukacyjnych. Zmagania sportowców nagrodzone zostały słodkimi upominkami i dyplomami.

Podczas Dnia Sportu odbywał się festyn z okazji Dnia Dziecka dla okolicznych szkół podstawowych (SP nr 3, 19, 20) organizowany przez Radę Osiedla Rataje i Gimnazjum nr 23. Wśród licznych atrakcji na dzieci czekały dmuchany zamek i zjeżdżalnia, trampolina, namiot z przygotowanymi zabawkami oraz konkurencje sportowe.

Tegoroczny festyn był okazją do propagowania idei związanej ze zdrowym trybem życia oraz właściwym spędzaniem wolnego czasu. Zmagania sportowe dostarczyły uczestnikom dużej dawki sportowej adrenaliny i wielu wrażeń ruchowych, którym przez cały czas towarzyszyła muzyka.

Młodzież gimnazjalna oraz dzieci szczególnie dziękują Radzie Osiedla Rataje, która (jak co roku) była fundatorem wszystkich nagród oraz atrakcji imprezy.

Pływali nad Maltą

Wyścig Łodzi Smoczych oraz 2. Poznań Canoe Challenge odbyły się 4 czerwca nad Jeziorem Maltańskim. Wystartowało prawie 800 osób. Tymczasem w dniach 17-19 czerwca odbył się w tym miejscu prestiżowy Puchar Świata Seniorów w Wioślarstwie.

Źródło: Facebook.com/Malta Poznań

Otworzą estakadę i poszerzą ulicę

6 ciężarówek o łącznej masie około 200 ton wjechało pod koniec czerwca na wiadukt nad ul. Inflancką podczas prób obciążeniowych. Dzięki dobrej współpracy wykonawcy (konsorcjum Spółka MOST i Polbud) i Spółki PIM, obiekty zostaną otwarte o 30 dni wcześniej, a w nocy z 16 na 17 lipca zostanie przeniesiony ruch ze starej na nową nitkę. Z kolei od ulicy Kaliskiej do Ronda

Śródka inwestor pobliskiego centrum handlowego wybuduje dodatkowy, trzeci pas ruchu oraz wyremontuje dotychczasowe dwa pasy. Na ul. Baraniaka zostanie wybudowany dodatkowy pas prawo skrętu w ul. Jana Pawła II. Prace mają się zakończyć 2017 r.

Źródło: Poznańskie Inwestycje Miejskie, mat. prasowe inwestora CH

„Nowej” drogi już czas...

Dnia 23.06.2016 w Gimnazjum nr 23 im. Szarych Szeregów w Poznaniu odbyło się uroczyste pożegnanie uczniów klas trzecich.

Spotkanie rozpoczął Pan Dyrektor Paweł Grześkowiak, który serdecznie powitał zebranych gości, dokonał podsumowania pracy absolwentów w ciągu trzech lat nauki. W jego słowach skierowanych do młodzieży nie zabrakło refleksji, zadumy i życzeń powodzenia na trudnych ścieżkach dorosłości.

Jak co roku najlepsi uczniowie zostali „udekorowani” Złotymi Tarczami za bardzo dobre i celujące wyniki w nauce oraz wzorowe zachowanie. Nie zabrakło też laurów

dla Rodziców, którzy angażując się w pracę na rzecz Szkoły otrzymali miano przyjaciela Szkoły. Wyróżnieni zostali również nauczyciele, którym Pani Wicedyrektor Agata Ratajczak wręczyła nagrody za owocną pracę. Były również kwiaty i gratulacje.

Niespodzianką dla tegorocznych absolwentów był „Rok 2030” - występ artystyczny uczniów naszej szkoły, przygotowany pod opieką polonistki Pani Iwony Masłowskiej.

Na zakończenie Dyrekcja Szkoły wręczyła dyplomy i upominki dla zwycięzców VIII Festiwalu Muzyki Krzysztofa Klenzona.

Poznański Czerwiec 1956

W czwartek 28 czerwca 1956 roku o godz. 6. 30 uruchomiono główną syrenę w Zakładach im. Józefa Stalina Poznań (ZISPO – ówczesna nazwa Zakładów Przemysłu Metalowego Hipolita Cegielskiego). Dla zgromadzonych w nich robotników – niezadowolonych ze swojej sytuacji bytowej, rozczarowanych pogarszającymi się warunkami pracy i ignorowaniem ich żądań przez władze – był to sygnał do rozpoczęcia manifestacji. W milczeniu wyszli z zakładów i skierowali pochód w stronę centrum Poznania, zmierzając w stronę siedzib władzy – Miejskiej Rady Narodowej (MRN) i Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej (KW PZPR) aby w ten sposób zmusić ją do konkretnych rozmów i nakłonić do ustępstw na rzecz polepszenia warunków pracy i życia. „Na czele pochodu Cegielskiego szły kobiety pracujące na kamieniu przy szlifowaniu ręcznym pudeł wagonów. Obdarte, wychudzone, w wykoślawionych drewniakach – wyglądały jak prawdziwe katorżnice. Za nimi pracownicy montażu i spawacze. Szliśmy spokojnie, bez żadnych okrzyków”, wspominał jeden z uczestników. Tak rozpoczął się bunt robotników i mieszkańców Poznania, spowodowany przede wszystkim złymi warunkami życia będącymi wynikiem realizacji planu sześcioletniego.

Przyczyny

Na początku lat pięćdziesiątych XX w. niemal wszystkie dziedziny życia politycznego, społecznego, gospodarczego i kulturalnego podporządkowano decyzjom jednej partii – Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Wprowadzono planową i centralnie sterowaną gospodarkę, której spektakularnym sukcesem miała okazać się realizacja planu sześcioletniego (1950-1955). Odbiwała się jednak ona kosztem pogorszenia warunków bytowych ludności. Od 1953 roku następowało stopniowe obniżanie stopy życiowej spowodowane zmniejszeniem zarobków, podwyższaniem norm pracy, obcinaniem premii, likwidowaniem dodatków itp. Pogorszyły się warunki pracy, pojawiły się braki w zaopatrzeniu w żywność oraz artykuły przemysłowe powszechnego użytku. Rodziło to niezadowolenie wszystkich warstw społeczeństwa. Powszechny strach budził potężny, obsadzony wielotysięczną armią funkcjonariuszy aparat bezpieczeństwa, którego głównym zadaniem było likwidowanie wszelkich przejawów oporu oraz zapewnienie PZPR pełnej kontroli nad społeczeństwem. Zadaniem urzędów bezpieczeństwa było bycie „oczami i uszami” oraz „tarczą i mieczem” partii komunistycznej. Po śmierci Józefa Stalina (5 marca 1953 r.) następowały zmiany, w bloku państw komunistycznych Europy Środkowej i Wschodniej – rozpoczął się proces tzw. odwilży. Zelał powszechny terror, ludzie przestali żyć w strachu, zaczęli upominać się o swoje prawa i o polepszenie warunków życia. W okresie tym miały miejsce liczne protesty niezadowolonych robotników w Czechosłowacji i Niemieckiej Republice Demokratycznej. Do wystąpień robotniczych doszło w zakładach zbrojeniowych Skoda w Pilźnie 30 maja 1953 r. (Plzeńskie powstanie), które zostały stłumione przez siły bezpieczeństwa. W Berlinie Wschodnim 17 czerwca 1953 robotnicy budowlani rozpoczęli protest przeciw podwyższeniu norm pracy. Strajki i demonstracje rozszerzyły się na 272 miasta i osiedla NRD, podczas których domagano się także demokratycznych wyborów. Wystąpienia krwawo stłumiono za pomocą sowieckich czołgów. Wszystkie te protesty były spowodowane niezadowoleniem robotników z sytuacji życiowej, za której głównych sprawców upatrywano rządu partii komunistycznych. „Sytuacja w Poznaniu i Wielkopolsce należała do jednej z najtrudniejszych

w Polsce. Na krawędzi upadku znaleźli się rolnicy, właściciele średnich i dużych gospodarstw, co było efektem celowej polityki władz prowadzonej podczas przeprowadzania kolektywizacji wsi. Zaowocowała ona ograniczeniem produkcji rolnej i brakami żywności na poznańskim rynku. Ponadto władze zlikwidowały lub ograniczyły działalność części zakładów rzemieślniczych, drobnych zakładów przemysłowych i handlu, które dotychczas odgrywały dużą rolę w ponad stu miastach i miasteczkach wielkopolskich, obsługując głównie rolnictwo. Nowo utworzone spółdzielnie rzemieślnicze i zaopatrzeniowe nie zaspokajały potrzeb ludności, która odczuwała bardzo dotkliwie złe warunki bytowe. Dodatkowo zaniżano nakłady na ochronę zdrowia, oświatę, gospodarkę komunalną i mieszkaniową w Poznaniu oraz województwie, tłumacząc się koniecznością rozwijania innych, zacofanych gospodarczo regionów. Szczególnie dotkliwe dla mieszkańców Wielkopolski były braki żywności, a zwłaszcza mięsa. Od sierpnia 1955 do maja 1956 roku stale brakowało masła w sprzedaży rynkowej, niezadowolenie budził brak węgla. Od lipca 1953 w ZISPO sukcesywnie podwyższano normy pracy, nieprawidłowo naliczano podatek od wynagrodzeń, fatalnie organizowano pracę i zarządzano zakładami. Powodowało to narastające niezadowolenie robotników sygnalizowane władzom poprzez protesty, podejmowanie kolejnych rozmów, wyjazdy delegacji robotników na rozmowy do Warszawy (m. in. z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Metalowców i do Ministerstwa Przemysłu Maszynowego). Załoga ZISPO zgłosiła 4704 wnioski dotyczące poprawy organizacji pracy. Pałące problemy robotnicy przedstawiali na licznych zebraniach, masówkach i wiecach kierownictwu zakładów i władzom partyjnym. Podobna sytuacja miała miejsce w innych poznańskich przedsiębiorstwach. Fiasko rozmów delegacji poznańskich robotników z władzami centralnymi, które odbyły się 26 czerwca 1956 r. w Warszawie było bezpośrednią przyczyną podjęcia decyzji o wyjściu na ulicę. Dodatkowym powodem były XXV Międzynarodowe Targi Poznańskie, które w tym czasie trwały w stolicy Wielkopolski.

Przebieg

Wczesnym rankiem 28 czerwca 1956 r. do pochodu robotników ZISPO dołączyli

robotnicy z Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego, Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego, Poznańskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego im. Komuny Paryskiej, Zakładów Graficznych im. Marcina Kasprzaka, Poznańskiej Fabryki Maszyn Żniwnych, Wielkopolskiej Fabryki Urządzeń Mechanicznych „Wiepofama” oraz innych zakładów pracy. Tysiące manifestantów doszło do placu przed Zamkiem, przy którym miały swe siedziby władze miejskie i partyjne. „Kto widział ten pochód – mówił później mecenas Michał Grzegorzewicz podczas jednego z procesów poznańskich – ten go chyba nie zapomni do końca życia. Gdy karnie szli w ordynku, szli zdyscyplinowani i z dumą, i z godnością. Ale nie zapomnijmy o tym, że to nie szedł tłum spacerowiczów, tłum gapiów, tłum kibiców [...]. Szedł tłum wrzący i kipiący, tłum gniewny. W miarę jak gęstniał, jak wzrastał się odgłos kroków, narastała również temperatura uczuć. Taki nastrój to dynamit. Niebezpieczna staje się każda iskierka.” Demonstracja stopniowo nabrała charakteru narodowego, antykomunistycznego i antysowieckiego. Wznoszono hasła: „My chcemy chleba”, „Jesteśmy głodni”, „Precz z wyzyskiem świata pracy!”, „Chcemy wol-

nej Polski”, „Wolności”, „Precz z bolszewizmem”, „Żądamy wolnych wyborów pod kontrolą ONZ!”, „Precz z Ruskami”, „Precz z Rosjanami!”, „Precz z komunistami”, „Precz z czerwoną burżuazją!”, „My chcemy Boga”, „Żądamy religii w szkołach!”. Śpiewano także Hymn, Rotę oraz pieśni religijne. Następnie delegacja manifestantów udała się na rozmowy z przewodniczącym Prezydium MRN Franciszkiem Frąckowiakiem, domagając się przyjazdu najwyższych przedstawicieli władzy z Warszawy – Prezesa Rady Ministrów Józefa Cyrankiewicza lub I sekretarza KC PZPR Edwarda Ochaba. Po rozmowach z przewodniczącym MRN delegacja udała się do gmachu KW PZPR. Podczas rozmowy z sekretarzem propagandy KW PZPR Wincentym Kraśką ponownie przedstawiono żądanie przyjazdu do Poznania Józefa Cyrankiewicza. Kraśko, nakłoniony przez delegatów, zabrał publicznie głos. Część manifestantów weszła do MRN, inni demonstranci wtargnęli do budynku KW PZPR, gdzie pozrywali czerwone flagi i wywiesili tablice z hasłami. Kolejna grupa wdarła się do budynku Komendy Wojewódzkiej Milicji Obywatelskiej i nakłaniała milicjantów do wzięcia udziału w manifestacji. Pogłoska o aresztowaniu

członków delegacji robotniczej spowodowała, że spokojny dotąd tłum rozpoczął atak na więzienie przy ul. Młyńskiej w celu uwolnienia rzekomo aresztowanych delegatów. W budynku więzienia został rozbity magazyn broni – 80 jednostek broni oraz amunicja dostały się w ręce manifestantów. Z dachu budynku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stojącego na skrzyżowaniu ul. Jarosława Dąbrowskiego (obecnie Jana Henryka Dąbrowskiego) i ul. Adama Mickiewicza, zostały zrzucone urządzenia służące do zagłuszania zachodnich audycji radiowych. Manifestanci weszli do budynku Komitetu Miejskiego PZPR przy ul. Mickiewicza.

W tym samym czasie część robotników ruszyła na ul. Jana Kochanowskiego pod gmach Wojewódzkiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Publicznego (WUd/sBP) – symbolu zniewolenia i powszechnego terroru. Z okien urzędu padły pierwsze strzały, które stały się początkiem walk ulicznych na terenie miasta. Zdobycie przez demonstrantów broni spowodowało, że pod budynkiem WUd/sBP rozpoczęła się wymiana ognia pomiędzy cywilami a funkcjonariuszami UB]. Wielogodzinne oblężenie gmachu, a następnie starcia zbrojne na terenie miasta trwały do późnych godzin wieczornych. Przez całą noc gmach był ostrzeliwany ze stanowisk ogniowych. Uzbrojone grupy demonstrantów rozbrajały w ciągu dnia komisariaty MO w Poznaniu i okolicznych miejscowościach w celu zdobycia dodatkowej broni i amunicji. 29 czerwca w większości zakładów w Poznaniu nie podjęto pracy. Strajki trwały w niektórych zakładach w Luboniu, Swarzędzu i Kostrzynie. W godzinach popołudniowych grupa manifestantów próbowała dojść pod budynek WUd/sBP. Po zauważeniu stojących tam czołgów tłum rozszedł się. Władze postanowiły stłumić bunt robotników przy użyciu wojska – do miasta ściągnięto dwie dywizje pancerne i dwie dywizje piechoty – ponad 10 tysięcy żołnierzy. Całością pacyfikacji zbuntowanego miasta trwającej przez następne dwa dni kierował wiceminister obrony narodowej gen. armii Stanisław Popławski, który wraz z grupą oficerów (zastępca dowódcy KBW płk Mieczysław Putechny i zastępca komendanta głównego MO płk Teodor Duda) przyleciał samolotem wojskowym do Poznania 28 czerwca około godz. 14.00. W pacyfikacji uczestniczyło 360 czołgów.

Represje i ofiary

Wieczorem 29 czerwca Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz w słynnym przemówieniu radiowym do mieszkańców Poznania powiedział, że „każdy prowokator czy szaleniec, który odważy się podnieść rękę przeciw władzy ludowej, niech będzie pewny, że mu tę rękę władza ludowa odrąbie (...).” Historycy nie są zgodni w kwestii rzeczywistej liczby ofiar śmiertelnych

Poznańskiego Czerwca 1956. W 1981 r. oceniano, że zginęły 74 osoby. Najnowsze badania wskazują na 57 osób, pion śledczy IPN określa ilość ofiar na 58. W literaturze pojawiały się także informacje o 100 ofiarach śmiertelnych, ale nie znalazły potwierdzenia w źródłach. Najmłodszą ofiarą, która urosła do symbolu był 13-letni Romek Strzałkowski. Na skutek walk rannych zostało około 650 osób. Na uczestników buntu niemal natychmiast spadły represje. Do pierwszych zatrzymań doszło jeszcze w trakcie tłumienia protestów. Następnie, w nocy z 28 na 29 czerwca funkcjonariusze UB i MO przeprowadzili na masową skalę akcję aresztowań najbardziej aktywnych osób, którą prowadzono jeszcze przez wiele tygodni. Według jednego z raportów UB, do 8 sierpnia zatrzymano łącznie 746 osób. Rozpoczęto śledztwa, podczas których biciem wymuszano zeznania na przesłuchiwanych. Zgodnie z obowiązującą oficjalną tezą propagandową władze zdecydowały się osądzić i ukarać nie uczestników „robotniczego nurtu”, lecz tych, którzy popełnili w okresie buntu wykroczenia przeciw prawu. Zastosowanie teorii „dwóch nurtów” w śledztwie i na procesach poznańskich zasygnalizował w wywiadzie prasowym 17 lipca Prokurator Generalny PRL Marian Rybicki. Oświadczył on: „Organy Prokuratury z całą rozważą i sprawiedliwością odróżniają w toku śledztwa robotników, którzy pod wpływem niezadowolenia wywołanego niezadowolaniem ich słusznych w dużej mierze żądań wzięli udział w strajku i demonstracji, od elementów awanturniczych, kryminalnych i prowokatorów”. W tym kierunku prowadzono śledztwa, a procesy sądowe miały potwierdzić tezy oficjalnej propagandy. Akty oskarżenia przeciwko 132 uczestnikom Poznańskiego Czerwca 1956 zostały przygotowane i przekazane do rozpatrzenia przez sądy (Sąd Wojewódzki w Poznaniu oraz Sąd Powiatowy dla Miasta Poznania). Ostatecznie doszło jedynie do trzech procesów – „trzech” (proces dotyczący linczu na funkcjonariuszu UB), „dziewięciu” i „dziesięciu”. Procesy odbiły się szerokim echem w Europie i na świecie, gdyż ich przebieg relacjonowali zagraniczni korespondenci. Na salach sądowych byli również obecni przedstawiciele ambasad m.in. USA i Francji. Podczas procesów erudycją i odwagą polityczną wyróżnił się mecenas Stanisław Hejnowski, który

w latach późniejszych z tego powodu był inwigilowany i szykanowany przez SB. Protest poznańskich robotników pokazał jak ogromna była niechęć społeczeństwa wobec władz i systemu. Poznański Czerwiec pokazał również brak dostatecznej legitymizacji komunistycznej władzy sprawującej rzekomo rządy w imieniu wielkoprzemysłowej klasy robotniczej. Był pierwszym w PRL masowym buntom robotników i mieszkańców dużego miasta, przeciwko którym władze skierowały ogień czołgów i karabinów maszynowych.

Walka o pamięć

W 1957 r. I sekretarz KC PZPR Władysław Gomułka przed pierwszą rocznicą Poznańskiego Czerwca zalecił, by zapuścić nad nim „żałobną kurtynę milczenia”. Oficjalne obchody pierwszej rocznicy buntu były zatem bardzo skromne. W czerwcu 1957 r. Kościół poznański, wraz z nowo powołanym arcybiskupem Antonim Baraniakiem, w modlitwach podczas uroczystych nabożeństw, przywracał pamięć ofiar „czarnego czwartku”. Nie zapomniano o wsparciu materialnym dla rodzin ofiar. W październiku 1957 r. przy poznańskiej Kurii utworzony został Referat Miłosierdzia Chrześcijańskiego, który opiekował się między innymi osobami, potrzebującymi pomocy materialnej wskutek „wypadków poznańskich”. Pomoc dla nich, za pośrednictwem poznańskiej Kurii, zaoferowała też redakcja emigracyjnego pisma „Narodowiec” w Paryżu. W latach 1957 – 1980 w Polsce milczano na temat Poznańskiego Czerwca. Pierwsza książka na ten temat ukazała się na Zachodzie i była niedostępna w kraju. Było to wydane w Paryżu w 1971 r. opracowanie dziennikarki Ewy Wacowskiej pt. *Poznań 1956*. Autorka była naocznym świadkiem wydarzeń Poznańskiego Czerwca, a poczynione wtedy obserwacje i notatki wykorzystwała do napisania książki. Ogromną rolę

w upamiętnianiu i dokumentowaniu tamtych wydarzeń odegrał dr inż. Aleksander Ziemkowski – architekt, urbanista, planista przestrzenny, konstruktor. Przez lata nieustrudzenie zbierał dokumenty i informacje o wydarzeniach i ofiarach Poznańskiego Czerwca. Gdy nadszedł rok 1980 i czas „Solidarności” miał już przygotowaną koncepcję monografii o Czerwcu '56. Zorganizował zespół dokumentalistów zbierających materiały do monografii *Poznański Czerwiec 1956* pod redakcją Jarosława Maciejewskiego i Zofii Trojanowiczowej, która ukazała się w 25-rocznicę Czerwca. Zbierał relacje uczestników, świadków, rodzin, a także osób z drugiej strony powstańczych barykad; akta prokuratorskie i sądowe penetrował także po 1989 r. już w wolnej Polsce. Rezultaty prac, które wzbogaciły wiedzę o wystąpieniu poznańskich robotników zawarł w książkach własnoręcznie opracowanych komputerowo i wydanych w nakładach po 20 egzemplarzy na prawach rękopisu – *Poznański Czerwiec 1956. Relacje uczestników*, [Poznań 1995] oraz *Pomnik Poznańskiego Czerwca 56. Wybór dokumentów*, [Poznań 1996] (wzniesione w normalnym nakładzie w 2006 i 2008). Jedną z pierwszych inicjatyw, jakie podjęli członkowie organizującego się NSZZ „Solidarność” w Poznaniu, był projekt postawienia pomnika upamiętniającego wydarzenia sprzed 25 lat. Wkrótce powołano Społeczny Komitet Budowy Pomnika Poznańskiego Czerwca 1956. Uroczystego odsłonięcia pomnika, stanowiącego dwa kroczące krzyże dokonano 28 czerwca 1981 r. w rocznicę wydarzeń. 28 czerwca 1981 r. ks. abp Jerzy Stroba poświęcił „poznańskie krzyże”, i modlił się wraz z ogromną rzeszą wiernych za ofiary terroru komunistycznego. Po wprowadzeniu stanu wojennego 13 grudnia 1981 r. pomnik stał się symbolem pamięci i sprzeciwu, a miejsce wokół niego terytorium wolnych Polaków, przestrzenią na której wyrażali sprzeciw wobec stanu wojennego, m. in. przez śpiewanie patriotycznych pieśni, modlitwy, zapalanie zniczy, składanie kwiatów. Papieżowi Janowi Pawłowi II, który odwiedził Poznań w 1983 r., władze nie zezwoliły na modlitwę pod „poznańskimi krzyżami”. Dopiero upadek PRL i narodziny III Rzeczypospolitej stworzyły warunki swobodnego pisania o Czerwcu, zaczęto też ujawniać niedostępne poprzednio źródła archiwalne. Historycy do dziś rozmaicie definiują Poznański Czerwiec 1956 r., często spierając się, która nazwa jest najbardziej trafna – bunt, powstanie, czy rewolta? Każde z tych pojęć ma swoich zwolenników jak i oponentów. Z pewnością każde z tych pojęć oddaje istotę tego co wydarzyło się w Poznaniu w dniu 28 czerwca 1956 r., niż stosowane latami przez komunistyczną propagandę określenia, które miały umniejszyć rangę Czerwca '56 takie jak: „wypadki poznańskie” lub „wydarzenia poznańskie”.

Źródło:

<http://www.czerwiec56.ipn.gov.pl/c56/historia/9284,Historia.html>

Wdzięczność pamięcią serca

Kompetentny, pracowity, życzliwy i niezwykle inteligentny te wszystkie ciepłe słowa zdaniem Grona Pedagogicznego Gimnazjum nr 23 w Poznaniu, określają Pana Pawła Grześkowiaka, dyrektora szkoły.

Ile razem dróg przebytych....

Po 35 latach pracy w poznańskiej placówce, w tym 23 latach na stanowisku dyrektora, Pan Grześkowiak zakończył pracę zawodową w „jednym” budynku – najpierw w Szkole Podstawowej nr 2 im. Szarych Szeregów w Poznaniu, później w Gimnazjum nr 23 im. Szarych Szeregów.

W czwartek 23.06.2016 roku w Gimnazjum nr 23 w Poznaniu odbyła się uroczystość pożegnania dyrektora placówki. Wzięli w niej udział: przedstawiciele Władz Oświatowych (Wizytator Wielkopolskiego Kuratora Oświaty – Pani Karolina Adamska), przedstawiciele Władz Miasta (Przewodniczący Komisji Oświaty Rady Miasta Poznania – Pan Przemysław Aleksandrowicz, Radny Miasta Poznania i Przewodniczący Rady Osiedla Rataje – Pan Adam Pawlik, Przewodniczący Zarządu Osiedla Rataje – Pan Wojciech Strzelecki), przedstawiciele Wydziału Oświaty Urzędu Miasta Poznania (Panie Inspektor: Hanna Janowicz, Renata Jocz i Aldona Karcz), Kombatanci z Przewodniczącym Stowarzyszenia Szarych Szeregów Panem Zbigniewem Podeszwą, Grono Pedago-

giczne, członkowie Rady Rodziców, pracownicy Szkoły, liczni absolwenci i uczniowie.

Człowiek sukcesu

Wszyscy uczestnicy uroczystości mówili o sukcesach Pana Dyrektora w kierowaniu placówką. Pan Paweł Grześkowiak niewątpliwie dbał o „markę”, jaką jest Gimnazjum nr 23 w Poznaniu. Szkołę uczynił nowoczesną, bezpieczną i zapewnił uczniom najwyższą jakość kształcenia. Jak nikt inny potrafił połączyć nowoczesność z tradycją, dbając o patriotyczne wychowanie młodzieży poprzez kontakty z kombatantami i udział Sztandaru Szkoły (Szare Szeregi) we wszystkich ważnych uroczystościach. Zbudował wizerunek Szkoły, która dziś dzierży zaszczytny tytuł jednego z najlepszych gimnazjów w Wielkopolsce.

Skarb wśród nauczycieli

Pan Dyrektor wpłynął niewątpliwie na losy wielu pokoleń młodych ludzi jako sumienny wychowawca. Ten doskonały matematyk był także współautorem ich licznych sukcesów. Przez wszystkie lata był i jest lubiany oraz szanowany przez młodzież i rodziców.

Mieć serce na dłoni

Jan Paweł II powiedział:
„Człowiek jest wielki nie przez to,

co posiada, lecz przez to, kim jest; nie przez to, co ma, lecz przez to, czym dzieli się z innymi”.

Pan Dyrektor Grześkowiak przez cały okres swojej posługi „dzielił się” z innymi swoją wiedzą i doświadczeniem. Pokazywał pedagogom z jaką odpowiedzialnością i zaangażowaniem należy wykonywać swoje obowiązki, mając na względzie przede wszystkim służbę drugiemu człowiekowi – to był dla Niego priorytet.

Gdy muzyka w duszy gra

Osiem Festiwali i Cztery Wieczory Muzyki Krzysztofa Klenczona, które wpisały się w kalendarz wydarzeń kulturalnych naszego miasta, to zasługa Pana Pawła Grześkowiaka, który był ich inicjatorem.

Smak podziękowań

Tego dnia smutek z powodu rozstania przeplatał się z wdzięcznością za dotychczasową pracę. Nie mogło więc zabraknąć podziękowań dla Pana Dyrektora, życzeń płynących prosto z serca, kwiatów i pamiątkowych zdjęć. Pan Grześkowiak nie krył wzruszenia i podziękował za piękne pożegnanie.

Prezenterem dla Pana Dyrektora i wszystkich obecnych był koncert zespołu „Żuki”.

Niebezpieczne dopalacze

Kadziidelka, amulety szczęścia, talizmany fortuny, pogromcy wampirów, sole do kąpeli, znaczki, odczynniki chemiczne to tylko część nazw środków, które kuszą niską ceną, łatwą dostępnością, powszechnością oraz pozornie małą odpowiedzialnością, a jednak problem jest dużo bardziej złożony i poważny, mowa oczywiście o tzw. „dopalaczach”, które w ostatnim czasie zyskały aprobatę młodego pokolenia.

Dla dzisiejszej młodzieży wszelkiego rodzaju środki psychoaktywne i odurzające są często bardzo dużym zagrożeniem. Ludzie w okresie dojrzewania szukają mocnych wrażeń, przeżyć, adrenaliny, są ciekawi świata i tego co ma im do zaoferowania. Często pierwszy kontakt z dopalaczami wynika z faktu, iż nie potrafią poradzić sobie ze stresem, presją rówieśniczą, czy też środowiskiem, które ma decydujący wpływ na kształtowanie ich postaw i zachowań.

Dopalacze wpływają na zachowanie, świadomość i powodują, skrzywione postrzeganie rzeczywistości. Młodzież szuka w tych środkach nowych, ciekawych wrażeń, doświadczeń i ekstremalnych doznań. Jednak nie zdają sobie sprawy ze szkodliwości tych środków i destrukcyjnego wpływu na ich zdrowie. Od stycznia do czerwca br. na terenie Poznania doszło do 84 zatruc „dopalaczami”.

Materiał Wydz. Prewencji KMP Poznań

KOMISARIAT POLICJI
POZNAŃ - NOWE MIASTO

WAŻNE TELEFONY

Komisariat Policji Poznań-Nowe Miasto:	61 841 23 12, 997
Straż Miejska Poznań-Nowe Miasto:	61 878 50 31, 986
Straż Pożarna:	998
Pogotowie Ratunkowe:	999
Pogotowie Energetyczne:	991
Pogotowie Gazowe:	992
Pogotowie Wodociągowe:	994
Awarie Oświetlenia Drogowego:	61 856 17 22
Dziury, Awarie sygnalizacji, Uszkodzenia znaków:	61 661 44 46
Zimowe Utrzymanie:	61 647 72 31

SPIS DZIELNICOWYCH POZNAŃ-RATAJE

asp. Arkadiusz SMELKOWSKI	rej.	Kierownik	519-064-614
sierż. Tobiasz MAZAJCZYK	308	Polanka	519-064-609
sierż. Maciej TYSZKIEWICZ	341	os. Piastowskie 1-39	519-064-611
vacat	342	os. Piastowskie 40-73 TYSZKIEWICZ zast.	519-064-611
sierż. Arkadiusz KORCZ	343	os. Piastowskie 74 do ul. Hetmańskiej	519-064-599
sierż. Piotr ADAMCZYK	344	os. Armii Krajowej	786-936-026
sierż.sztab. Łukasz SZTUL	345	os. Boh. II WŚ	519-064-604
vacat	346	os. Rzeczypospolitej SZTUL zast.	519-064-604
sierż. Jędrzej SZCZEPANIK	347	os. Jagiellońskie	786-936-027
vacat	348	os. Powstań Narodowych SUSZEK zast.	519-064-610
st.post. Agnieszka SUSZEK	349	os. Oświecenia	519-064-610
sierż. Mateusz SKWAREK	350	os. Lecha 1 – 66	519-064-597
vacat	351	os. Lecha 67 – 129 SKWAREK zast.	519-064-597
vacat	352	os. Czecha MATUSZAK zast.	519-064-628
sierż. Tomasz MATUSZAK	353	os. Tysiąclecia + os. Malta	786-936-030

Strefa zamieszkania od A do Z

Wszyscy, a zwłaszcza mieszkańcy zmotoryzowani, doskonale pamiętają ile trzeba było natrudzić się przy szukaniu wolnego miejsca parkingowego. Doskonale pamiętamy samochody na alejkach dojazdowych, drogach ewakuacyjnych czy zielenicach a także pozostawiane samochodami chodniki i smród spalin w mieszkaniu! Ale to już przeszłość a przynajmniej na terenie tych osiedli, na których administracja postanowiła wprowadzić strefę zamieszkania.

wymuszenia takiej prędkości jest zastosowanie progów zwalniających lub innych rozwiązań technicznych takich jak ronda czy szykany.

Nowym elementem zaskakującym spieszących się kierowców jest brak oznakowania ostrzegawczego przed progami zwalniającymi. Takie rozwiązanie jest zgodne z przepisami a jedynym lekarstwem pozwalającym uniknąć uderzenia pojazdem o próg okazuje się jazda z przepisową prędkością (rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31.07.2002r. w sprawie znaków i sygnałów drogowych (Dz. U. Nr 170, poz. 1393);

parkowanie pojazdów – na terenie obowiązywania strefy zamieszkania pojazdy można pozostawić tylko w miejscach do tego wyznaczonych, tzn., że zarządca drogi wprowadzając taką strefę winien wyznaczyć miejsca parkingowe. Pozostawienie samochodu w innym miejscu aniżeli wyznaczone jest wykroczeniem i może skutkować karą. Organy powołane do kontroli ruchu drogowego (policja, straż miejska) nie uzależniają stosowanych sankcji od ilości miejsc parkingowych, zwłaszcza przy ich niedoborze. Pamiętajmy, że brak miejsc do parkowania nie jest przyzwoleniem do łamania przepisów;

sankcje karne, czyli ile i za co – pozostawienie pojazdu na przejściu dla pieszych 100-300 zł. a w miejscu utrudniającym wjazd lub wyjazd 100 zł. Natomiast za naruszenie przepisów o parkowaniu w miejscach wyznaczonych 100 zł., a pozostawienie pojazdu na miejscu dla osoby niepełnosprawnej nie posiadając stosownego zezwolenia – 500 zł.

Jestem przekonany, że to krótkie przypomnienie zasad obowiązujących w ruchu drogowym na obszarach obowiązywania strefy zamieszkania przyczyni się do zwiększenia nie tylko Państwa bezpieczeństwa ale również pozwoli na zaoszczędzenie pieniędzy.

*Paweł Błażejewski
Kierownik Referatu Nowe Miasto
Straż Miejska Miasta Poznania*

**całodobowy
telefon
zgłoszeniowy
986**

Czym jest owa strefa, jak jest oznakowana, jakie zasady obowiązują na jej obszarze i wreszcie jakie grożą sankcje za niestosowanie się do tych przepisów? – o tym wszystkim pragnę Państwa poinformować.

O wprowadzeniu strefy zamieszkania każdorazowo decyduje zarządca drogi. W przypadku terenów należących do PSM, takim zarządcą jest administracja osiedli. Strefę wyznacza się przede wszystkim na dużych osiedlach mieszkaniowych, tzw. „blokowskich”, ale także w rejonach osiedli domków jednorodzinnych. Strefy zamieszkania to swoisty azyl dla pieszych i obszar, w którym pieszy powinien czuć się bezpieczny a nawet w centralnych częściach miejscowości. To ostatnie rozwiązanie ma skutkować spowolnieniem ruchu pojazdów i w maksymalny sposób zapewnić pieszym bezpieczeństwo w ruchu drogowym, w warunkach nasilonego ruchu pieszego. Normy prawne dopuszczają jednak możliwość wjazdu pojazdów mechanicznych, na specjalnych zasadach.

znaki drogowe – zgodnie z Ustawą Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 108, poz. 908 z późn. zmianami) strefa zamieszkania rozpoczyna się od miejsca usytuowania znaku pionowego o symbolu D-40 w formie dużej tablicy koloru niebieskiego ustawiony na wjeździe oraz na wyjeździe – z tą różnicą, że ten drugi przekreślony jest dużą czerwoną linią i oznacza wyjazd z strefy zamieszkania.

zasady pierwszeństwa – na terenie obowiązywania takiego obszaru to piesi mają pierwszeństwo przed pojazdami, (nie oznacza to gonienia pieszego pojazdem!!!) **a ustępowanie jemu pierwszeństwa;** Przy porządkowaniu ruchu pieszego w strefie zamieszkania znosi obowiązek zapewnienia opieki dzieciom do lat 7, co daje możliwość przebywania na drodze dziecka, które nie do końca potrafi rozpoznać zagrożenie i należycie reagować na zaistniałą sytuację.

dozwolona prędkość – na wszystkich drogach położonych w strefie obowiązuje ograniczenie prędkości poruszania się pojazdami do 20 km/h. Skutecznym sposobem

Bloków na osiedlu Powstań Narodowych już wystarczy

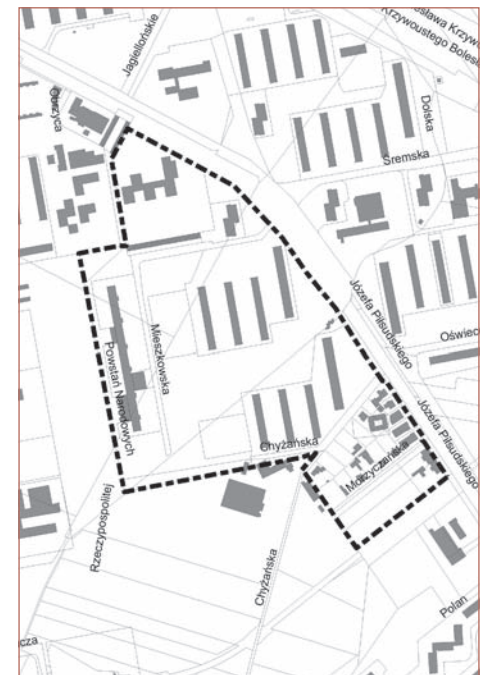
Wielu zaniepokojonych mieszkańców os. Powstań Narodowych pyta mnie czy na ich osiedlu powstanie nowy blok? Uspokajam jak potrafię, że wraz ze Spółdzielnią Mieszkaniową Osiedle Młodych robimy wszystko aby do tego nie doszło.

Na przeciwko bloku 56-61 znajduje się niezagospodarowany teren (oznaczony kolorem żółtym) należący do dewelopera Pana Dariusza Wechty. Jak można się domyśleć inwestor chciałby tutaj wybudować blok mieszkalny. W roku 2011 starał się nawet uzyskać warunki zabudowy na ten teren – nie otrzymał ich jednak. Plany te spotkały się ze zdecydowanym sprzeciwem mieszkańców osiedla, którzy są tu gospodarzami. Uznając za całkowicie uzasadnione obawy mieszkańców Rada Osiedla Rataje w roku 2015 zwróciła się do Rady Miasta Poznania z wnioskiem o wywołanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla osiedla Powstań Narodowych. Ostatecznie 8 grudnia 2015 roku plan został wywołany. Rada Osiedla Rataje wniosła przede wszystkim o potraktowanie całego terenu objętego sporządzaniem planu jako obszaru już w pełni zagospodarowanego. Wszelka kolejna nowa zabudowa jest niepożądana.

Niepokój mieszkańców wywołała rewitalizacja odcinka ul Chyżańskiej (oznaczony kolorem czerwonym), która biegnie w kierunku działki dewelopera. Czy to nie droga prowadząca pod przyszły blok dewelopera – pytają? Jak twierdzi SMOM droga została zrewitalizowana ponieważ była w fatalnym stanie a na jej końcowym fragmencie zostaną postawione barierki uniemożliwiające dojazd na omawiany teren jak również na teren dawnej fabryki domów – bo taka możliwość również pojawiła się po pracach remontowych.

Prace nad planem trwają i jestem przekonany że uchwalony plan raz na zawsze ochroni interesy mieszkańców os. Powstań Narodowych..

*Adam Pawlik,
przewodniczący
Rady Osiedla Rataje*

Modernizacja placu zabaw na osiedlu Oświecenia

W zgodniej opinii mieszkańców osiedla Oświecenia plac zabaw przy wieżowcu nr 27 od dawna już wymagał przebudowy i modernizacji. Mając na uwadze głosy mieszkańców jako Radni Rady Osiedla Rataje latem ubiegłego roku podjęliśmy starania wraz z Kierownictwem Osiedla Jagiellońskiego, Oświecenia i Powstań Narodowych zmierzające do modernizacji placu zabaw. Wspólnym zamierzeniem było, aby tak duży plac zabaw był urządzony w sposób kompletny i efektywny, a także odpowiadał na potrzeby różnych grup wiekowych (dzieci, dorosłych oraz seniorów).

Dlatego Rada Osiedla Rataje w budżecie na 2016 r. na ten cel zarezerwowała kwotę 50.000 zł tysięcy złotych podobnie jak Kierownictwo Osiedli Jagiellońskiego, Oświecenia i Powstań Narodowych.

W czasie spotkań z Kierownictwem Osiedla podczas których przedstawialiśmy nasze pomysły i sugestie mieszkańców dotyczące modernizacji placu, powstały założenia, które stały się podstawą do opracowania kompletnego projektu budowlanego modernizacji placu zabaw.

Dodatkowym utrudnieniem wydłużającym rozpoczęcie inwestycji był fakt, że przez działkę na której znajduje się plac przebiega linia energetyczna oraz elementy sieci wodno – kanalizacyjnej i ciepłowniczej. Niezbędnym było zatem uzyskanie wszystkich pozwoleń od operatorów tych sieci (mediów), by przebudować plac zabaw zgodnie z założonym projektem.

Przygotowany projekt placu zabaw zakłada m.in.: zmianę nawierzchni placu (pojawia się piasek i trawa zamiast obecnej niebezpiecznej nawierzchni), wytyczenie nowych chodników i podział placu na strefy dla najmłodszych dzieci, starszych dzieci oraz dla osób dorosłych i seniorów.

Strefa dla najmłodszych dzieci zostanie poszerzona i ogrodzona, a także doposażona w nowe elementy do zabawy oraz ławki. W strefie dla dzieci starszych powstanie mini boisko do koszykówki z nową nawierzchnią i dodatkowe huśtawki. Największą atrakcją jaka pojawi się w tym miejscu będzie zapewne „linarium” w kształcie piramidy i wysokości 4 metrów. W strefie przeznaczonej dla osób dorosłych seniorów przybędą nowe, wygodniejsze ławki oraz pojawi się nowa roślinność.

W chwili obecnej trwa postępowanie przetargowe – ogłoszone przez inwestora czyli Kierownictwo Osiedla – które na wyłonić wykonawcę prac modernizacyjnych. Rozpoczęcie robót planowane jest na początek września 2016 r. Prace modernizacyjne odbywać się będą w dwóch etapach: I etap w 2016, II etap w 2017 r. Po zakończeniu każdego etapu zmodernizowana jego część będzie sukcesywnie udostępniana. Zakończenie wszystkich prac jest planowane w III kwartale 2017 r.

Z uwagi na bardzo szeroki zakres prac modernizacyjnych plac zabaw w tym czasie będzie zamknięty. Dzieci będą mogły korzystać z placu zabaw znajdującego się na terenie SP Nr 19.

Zamknięcie placu zabaw na pewno będzie utrudnieniem dla mieszkańców, a przede wszystkim dla dzieci, ale warto znieść te czasowe niedogodności by w niedalekiej przyszłości zyskać odnowioną przestrzeń z miejscem na zabawę i chwile wytchnienia w zdecydowanie lepszych niż dotychczas warunkach.

Krzysztof Marciniak
z-ca Przewodniczącego
Zarządu Osiedla
Radny Rady Osiedla Rataje

Dyżur Rady Osiedla Rataje odbywa się w każdy II czwartek miesiąca, godz. 20.00 - 21.00

Siedziba: os. Powstań Narodowych 46, 61-216 Poznań

Adres do korespondencji:
Wydział Wspierania Jednostek Pomocniczych Miasta,
ul. Libelta 16/20
61-706 Poznań Osiedle Rataje
z dopiskiem „Osiedle Rataje”

Email: Osiedle_Rataje@um.poznan.pl

**Kontakt tel:
Przewodniczący Rady Osiedla
Adam Pawlik: 502 332 190**

Ratajscy strażacy radzą!!!

BEZPIECZNE WAKACJE

Szanowni Rodzice:

Okres wakacji to czas, na który z niecierpliwością czekają nasze dzieci. Po dziesięciu miesiącach pracy nadchodzi tak oczekiwany przez wszystkich uczniów czas wakacji. Dzieci czują swobodę i cieszą się, że mają ponad dwa miesiące na odpoczynek i wspaniałą letnią zabawę, często do późnych godzin nocnych.

Rodzice nie zawsze są w stanie skontrolować jak poza domem ich pociechy korzystają z wolnego czasu. Dzieci podczas zabaw zapominają o zachowaniu podstawowych zasad bezpieczeństwa. To właśnie podczas wakacji rośnie liczba tragicznych wypadków, których można by uniknąć uświadamiając dzieci o grożących im niebezpieczeństwach.

Kochane Dzieci:

Bezpieczeństwo nad wodą:

- korzystaj tylko z wyznaczonych kąpielisk i tylko pod opieką osób dorosłych lub ratownika,
- zawsze pływaj z drugą osobą, nigdy sam,
- podczas kąpieli nie krzycz, nie hałasuj oraz nie wzywaj pomocy jeśli faktycznie nie jest Ci potrzebna,
- nigdy nie wskakuj rozgrzany do zimnej wody, bo zetknięcie rozgrzanego słońcem ciała z chłodną wodą może wywołać szok termiczny,
- nigdy nie skacz do wody w miejscach, w których nie znasz dna,
- podczas pływania łodzią lub kajakiem zawsze miej na sobie kamizelkę ratunkową,
- na kąpielisku flaga biała oznacza, że można się kąpać, a flaga czerwona oznacza zakaz kąpieli.

Bezpieczeństwo na podwórku:

- nie baw się zapałkami i innym otwartym ogniem,
- nie baw się zbyt blisko drogi,
- nie rozpalaj ognisk i nie podpalaj traw, oprócz zagrożenia pożarowego jakie stwarzasz niszczysz też organizmy żyjące tuż nad i pod ziemią,
- bawiąc się unikaj miejsc, gdzie leżą beczki, puszek i inne pojemniki niewiadomego pochodzenia, ze względu na łatwo zapalne lub trujące substancje, które mogą się w nich znajdować,
- nigdy nie wyciągaj z ziemi podejrzanych przedmiotów (mogą to być np. pozostałości po wojnie – granaty, pociski, itp.), nie próbuj ich rozbierać i pod żadnym pozorem nie wrzucaj do ognia,
- podczas zabawy nie otwieraj skrzynek elektrycznych, nie podchodź do zerwanych przewodów elektrycznych, nie naprawiaj sam zepsutych urządzeń elektrycznych,
- pamiętaj, że petardy nie są zabawkami, wy-

buchając nagle mogą spowodować poważne oparzenia rąk i twarzy, możesz nawet stracić wzrok,

- podczas burzy lub wichury nie szukaj schronienia pod wysokimi drzewami, zwłaszcza tymi rosnącymi w odosobnieniu, czy na wzniesieniach, ponieważ spadające gałęzie lub wyładowania atmosferyczne – pioruny mogą być zagrożeniem dla Twojego zdrowia, a nawet życia, nie używaj też telefonu komórkowego, dla własnego bezpieczeństwa lepiej go wyłączyć, jeżeli znajdujesz się w terenie zabudowanym odejdź od metalowych obiektów takich jak siatki ogrodzeniowe, słupy energetyczne lub maszty i jak najszybciej ukryj się w najbliższym budynku, gdy natomiast burza zastała Cię

w terenie otwartym, nie staraj się przed nią uciec, oddal się małymi krokami od wysokich drzew i poszukaj schronienia na obniżonym terenie (wąwóz, dolina) przykucnij i spokojnie przeczeka burzę.

- osy, pszczoły i szerszenie są szczególnie niebezpieczne w pobliżu swoich gniazd, dlatego nie wolno do nich się zbliżać lub ich niszczyć, gdy owady Cię zaatakują, unikaj gwałtownych ruchów, jeżeli to możliwe poszukaj schronienia w ciemnym miejscu, po uzgodnieniu natychmiast powiadom o tym dorosłych,
- nie podchodź i nie zaczepiaj obcego psa, nie dotykaj go, nawet jeśli wydaje się być łagodny.

Pamiętaj w razie niebezpieczeństwa wołaj o pomoc, zawsze dzwoń pod numery telefonów służb ratowniczych: Policja 997, Straż Pożarna 998, Pogotowie Ratunkowe 999 lub 112.

Mamo, Tato już wiem jak być bezpiecznym!!!

Opracował:
st. kpt. *Jacek Orlikowski*
Zastępca Dowódcy Jednostki
Ratowniczo – Gaśniczej Nr 7
(Poznań – Rataje)

GŁOS RATAJ
Pismo Rady Osiedla Rataje
Egzemplarz bezpłatny

Wydawca: Rada Osiedla Rataje Rada Osiedla Rataje
os. Powstań Narodowych 46, 61-216 Poznań,
www.facebook.com/rada.osiedla.rataje

Współpraca:

W I E Ś C I
Z O K O L I C Y

Adres do korespondencji:
Wydział Wspierania Jednostek Pomocniczych Miasta
Poznania os. Bohaterów II Wojny Światowej 36a
61-386 Poznań

Redakcja: Artur Gumny
Redaktor naczelny: Wojciech Strzelecki
Nakład: 20 tys. egz